

דף לח.

עין משפט א.

יו"ד סימן רסז סעיף פו

עיינ לעיל דף לז: עין משפט ו.ז.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רסז סעיף עט

עמ. צה. המשחרר את עבדו עובר בעשה ד"לעולם בהם תעבודו". מ"מ מותר לשחרר עבדו לדבר מצוה, אפי' היא מדבריהם כגון שלא היו בביהנ"ס עשרה ומשחררו להשלים מנין וכן כל כיוצא בזה.^א ה"ה שפחה^ב שנוהגין בה העם מנהג הפקר כופין את רבה ומשחררה, כדי שתצא ויסור המכשול.

דף לח:

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן רסז סעיף עט

עיינ בסעיף הקודם

עין משפט ג.ד.

יו"ד סימן רסז סעיף פד

סד. עו. המפקיר עבדו יצא לחירות וצריך גט שחרור^ע, ואם מת לפני ששחררו, היורש כותב לו גט שחרור^פ.

ג. מימרא דרב יהודה וכו' ע בברייתא גיטין ל"א ע"ב, ובברכות דף מ"ז ע"ב ושם בגמ' מצוה דרבים שאני.

ס. מלשון זה משמע אפי' שפחה גמורה אם נוהגין בה מנהג הפקר משחררה, אבל בטור משמע דוקא בחציה שפחה וחציה בת חורין שאינה ראויה לא לעבד ולא לבן חורין, אבל לא בסתם שפחה שראויה לעבד, אבל רבינו ירוחם כתב כדברי המחבר. ש"ך ס"ק ק'.
ע. מימרא דרב ור"י שם בגיטין.

פ. ואם היורש הוא קטן לכאורה מחכה עד שיגדל הקטן ואז יכתוב לו גט שחרור או שמא מעמידים אפוטרופוס והוא משחררו כיון שכבר הוא הפקר.